

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים**ע"א 1471/06**

בפני :

כבוד השופט א' רובינשטיין
 כבוד השופטת א' חיות
 כבוד השופט י' אלון

המערערת :

עגיב יעוץ וניהול בע"מ

נגד

המשיב :

יאיר רבינוביץ, רו"ח-יו"ר הרשות לבקרת תקציבים

נושא התיק :

הוצאה לפועל, דחיית התנגדות לביצוע שטר

חקיקה שאוזכרה :

[חוק העמותות, תש"ם-1980](#)[חוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967 : סע' 81א\(ג\)](#)[תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 : סע' 210](#)**ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בתל אביב****מיום**

03.02.2006 בתיק בשא 14731/05 [פורסם בבנו] שניתן על ידי כבוד הרשם ש' ברוך

תאריך הישיבה :

כ"ז באלול התשס"ז (10.09.07)

בשם המערערת :

עו"ד י' נחשתן ; ד' פליישהקר

בשם המשיב :

עו"ד ש' אבן עזרא ; י' אבן עזרא

מיני-רציו :

* דיון אזרחי – סדר דין מקוצר – התנגדות לביצוע שיק

המערערת הוציאה שיק לפקודת המשיב להבטחת ביצוע תקציבה השנתי של קבוצת כדורגל שהמערערת מחזיקה במניותיה. לטענת המערערת המשיב לא היה מוסמך לפרוע את השיק, בין השאר מכיוון שכתב ההוראות שצורף לשיק המסמיך את המשיב לפרוע את השיק חורג מסמכות המשיב עפ"י תקנון בקרת התקציבים של ההתאחדות לכדורגל.

ביהמ"ש קיבל את הערעור וקבע כי:

הליך בסדר דין מקוצר וכמוהו בקשה לביצוע שטר נועדו לחסוך זמן שיפוטי ולמנוע דיוני סרק מקום שברור ונעלה מספק שאין לנתבע או לחייב כל סיכוי להדוף את טענותיו של התובע או המבקש באותם הליכים. לפיכך, מקום שבו מתברר לביהמ"ש מתוך תצהירו של מבקש הרשות להתגונן או המתנגד לביצוע שטר כי הגנתו אינה אלא "הגנת בדים" או כאשר הגנתו של המבקש מתבדית מניה וביה בחקירה נגדית, לא תינתן רשות להתגונן. אך אם יש בידי מבקש הרשות להתגונן או המתנגד לביצוע שטר להראות כי בפיו הגנה אפשרית, ולו בדוחק, על ביהמ"ש להסתפק בכך בשלב ראשוני זה ולאפשר את ההתגוננות כנגד ההליך. לצורך כך אין בודקים כיצד יצליח להוכיח את הגנתו או מה טיב ראיותיו, כל עוד תצהירו מגלה את פרטי העובדות שעליהן הוא מבסס את הגנתו. במקרה הנדון נראה כי אכן כתב ההוראות חורג מסמכותו של המשיב, ולפיכך יש לאפשר למערערת להוכיח הגנתה בפני ביהמ"ש.

פסק-דין

השופטת א' חיות:

זהו ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' הרשם ש' ברוך) מיום 3.1.2006 אשר דחה את בקשת המערערת ליתן לה רשות להתנגד לביצוע שיק.

העובדות הצריכות לעניין וההליכים הקודמים בין הצדדים

1. המערערת מחזיקה ב-16.67% ממניותיה של חברת מועדון כדורגל הפועל תל אביב בע"מ (להלן: המועדון). המועדון הוא בעל הזכויות להפעלתה וניהולה של קבוצת הכדורגל "הפועל תל אביב" (להלן: הקבוצה), החברה בהתאחדות לכדורגל בישראל (עמותה רשומה לפי חוק העמותות, תש"ם-1980) (להלן: ההתאחדות). במסגרת ההתאחדות פועלת רשות לבקרת תקציבים (להלן: הרשות), אשר הוקמה מכוח סעיף 9 לתקנון בקרת תקציבים שאושר על ידי הנהלת ההתאחדות (להלן: התקנון), ותפקידה, בקליפת אגוז, לאשר ולבקר את תקציבי קבוצות הכדורגל החברות בהתאחדות. המערערת הפקידה בידי יו"ר הרשות, הוא המשיב בערעור זה, שיק לפקודתו על סך 3,000,000 ש"ח

(שיק מס' 539 המשוך מחשבון מס' 610116 אותו מנהלת המערערת בסניף מס' 611 של בנק הפועלים) (להלן: השיק). השיק ניתן כבטוחה להבטחת ביצוע תקציב הקבוצה לתקופה של שנה המתחילה ביום 1.6.2002 ומסתיימת ביום 31.5.2003 (להלן: עונת המשחקים 2002-2003) ובהתאם לסעיף 14 לתקנון, הקובע בין היתר כי "כל קבוצה חייבת להמציא לרשות בטוחות שיידרשו על ידי הרשות להבטחת ביצוע התקציב, וזאת במועד ובשיעור שייקבע ע"י הרשות". מועד פירעונו המקורי של השיק היה 31.8.2003, אך בתום עונת המשחקים 2002-2003 לא הוצג השיק לפירעון ותחת זאת תוקן בהסכמה מועד הפירעון בעת אישור תקציב הקבוצה לשנה העוקבת (1.6.2003-31.5.2004, להלן: עונת המשחקים 2003-2004) ונדחה ליום 31.8.2004. בד בבד עם תיקון מועד פירעון השיק שלחה המערערת ביום 27.7.2003 כתב הוראות למשיב (להלן: כתב ההוראות) בו נכתב, בין היתר:

הרינו מורים לך בהוראה בלתי חוזרת, שאינה ניתנת לביטול מאחר וזכויות צד שלישי קשורות בה, לפרוע את ההמחאה במועד הפירעון כאמור אלא אם תוכיח קבוצת הפועל תל-אביב לשביעות רצונך כי סיימה את עונת המשחקים 2003/2004 ללא כל גירעון תפעולי וכי הקטינה ב-10% את חובותיה.

הננו מצהירים כי אנו בעלי יכולת כלכלית לפרוע את ההמחאה הנ"ל וידוע לנו כי ההמחאה מיועדת לפירעון בפועל, ואינה לביטחון בלבד.

...

הרינו מצהירים בזאת כי לא נדרוש ולא נקבל מהאגודה חזר כלשהו בגין הסכום ששולם כאמור והסכום הנ"ל יהווה תרומה לקבוצה.

כשבועיים לפני מועד פירעון השיק, ביום 16.8.2004, שלחה המערערת לבנק הפועלים מכתב בו הורתה לבנק לבטל את השיק. למחרת היום שלחה המערערת באמצעות בא כוחה מכתב למשיב בו טענה כי "אין כל צורך והצדקה במימוש ההמחאה... שכן כל הגרעונות כוסו בהזרמת בעלים" ועל כן ביקשה "להשיב... את ההמחאה... ללא דיחוי". ביום 2.9.2004 שלחה המערערת מכתב נוסף למשיב בו שבה וביקשה "להחזיר... את שיק הביטחון המופקד בידך, ללא שיהוי". עוד ציינה המערערת במכתב כי תחושתה היא שהמועדון מנסה להביא לנישולה מזכויותיה תוך שימוש במשיב.

ביום 1.5.2005 הגיש המשיב ללשכת ההוצאה לפועל בתל אביב-יפו בקשה לביצוע השיק על סך 3,000,000 ש"ח, ואילו המערערת מצידה הגישה ביום 28.6.2005 התנגדות לביצוע השיק. בהתנגדות טענה המערערת, בין היתר, כי על פי הוראת סעיף 14 לתקנון הסמכות לממש את הבטוחה מוגבלת למקרים בהם יש צורך לשלם בכספי המימוש את שכר השחקנים, המאמנים ובעלי התפקידים בקבוצה ואילו בענייננו הסדירה הקבוצה את כל חובותיה בגין עונת המשחקים 2003-2004 והיא אף ממשיכה את פעילותה בעונת המשחקים 2004-2005, כך שהתנאי למימוש הבטוחה לא התקיים. המערערת הוסיפה וטענה כי פעולות המשיב למימוש הבטוחה נעשות בחוסר סמכות תוך התערבות לא ראויה במחלוקת שנתגלעה בין בעלי המניות. עם הגשת ההתנגדות ובהתאם להחלטת ראש ההוצאה לפועל בתל אביב-יפו מיום 29.6.2005, הועבר הדיון בתיק לבית משפט המחוזי בתל אביב.

2. בפסק-דינו מיום 3.1.2006 דחה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' הרשם ש' ברוך) את בקשת המערערת בקובעו כי "אין [למערערת] כל טענת הגנה ראויה להישמע". את מסקנתו זו ביסס בית משפט קמא בעיקר על דברים שאמר בעל מניות המערערת, מר רפאל עגיב (להלן: עגיב), בחקירתו הנגדית ולפיהם הקבוצה סיימה את עונת המשחקים 2003-2004 בגירעון תפעולי וכן על העובדה שלא נטען וממילא לא הוכח שהקבוצה הקטינה את חובותיה כפי שמתחייב מכתב ההוראות. בהקשר זה הדגיש בית המשפט כי נוסח כתב ההוראות ברור וכפי שצוין בו במפורש השיק נועד לפירעון בפועל אלא אם יתקיימו התנאים הקבועים בכתב ההוראות. בית המשפט דחה את טענת המערערת לפיה אין לפרוע את השיק בשל העובדה שבעבר הסכים המשיב להפוך את גירעונותיה הכספיים של הקבוצה לשטרות הון וקבע כי אף אם כך נהג המשיב בעבר אין בכך כדי לשנות מן העובדה שנתמלאו התנאים המפורשים לפירעון השיק המופיעים בכתב ההוראות. בית משפט קמא דחה גם את טענת המערערת לפיה סעיף 14 (ב) לתקנון, שמכוחו ניתן השיק, מאפשר להשתמש בכספים שהופקדו כבטוחות רק לשם תשלום שכר שחקני הקבוצה וקבע כי הבטוחות נועדו להבטיח את תשלום גירעונות הקבוצה. מטעמים אלה דחה, כאמור, בית משפט קמא את התנגדות המערערת לביצוע השיק, הורה על ביטול צו עיכוב ההליכים בתיק ההוצאה לפועל וחייב את המערערת בתשלום שכר טרחת עורך דין בסך 15,000 ש"ח.

לאחר מתן פסק הדין עתרה המערערת לבית המשפט המחוזי בבקשה לעכב את ביצועו עד להכרעה בערעור, ובית המשפט הורה למשיב להגיב לבקשה וכן הורה על עיכוב ביצוע פסק הדין עד להחלטה אחרת "בכפוף להפקדת מחצית משווי העדכני של תיק ההוצאה לפועל בקופת בית המשפט". בהתאם לכך, הפקידה המערערת ערבות בנקאית בסך 1,950,000 ש"ח בקופת בית המשפט. עם קבלת תגובת המשיב לבקשה הורה בית המשפט על עיכוב ביצועו של פסק-הדין בתנאי שהמערערת תפקיד את החוב הפסוק במזומן או באמצעות ערבות בנקאית בתוך 10 ימים, וקבע כי אם לא תעשה כן ניתן יהיה לעתור לחילוט הערבות. בקשת רשות ערעור שהגישה המערערת על החלטה זו נדחתה (רע"א 2524/06 [פורסם בנבו]). משלא הופקדה יתרת הערבות נעתר בית המשפט המחוזי לבקשת המשיב והורה על חילוט הערבות שהופקדה. המערערת ערערה על החלטה זו. בסופו של דבר, הגיעו הצדדים להסכמה שניתן לה תוקף של פסק-דין בבית משפט זה (רע"א 5572/06 [פורסם בנבו]) ולפיה הערבות הבנקאית שהפקידה המערערת לא תמומש אלא אם יידחה הערעור דנן. עוד נקבע כי המשיב יהיה רשאי לפעול למימוש פסק-הדין בעקבות דחיית בקשת הרשות להתגונן של המערערת אך ורק לגבי יתרת הסכום, דהיינו הסכום העולה על סכומה העדכני של הערבות הבנקאית.

טענות הצדדים

3. לטענת המערערת שגה בית משפט קמא בדחותו את בקשתה להתנגד לביצוע השיק. המערערת מפנה בהקשר זה לסעיף 81א(ג) לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 (להלן: חוק ההוצאה לפועל) הקובע כי רואים את הדיון בהתנגדות לביצוע שטר כדיון בבקשת רשות להתגונן במסגרת סדר דין מקוצר וטוענת כי יש בידיה ראיות וטענות ממשיות המצריכות בירור עובדתי והעוברות את הסף המינימאלי של "הגנה דחוקה" שנקבע בפסיקה כמבחן למתן רשות להתגונן. המערערת טוענת כי התצהיר אותו הגישה לבית משפט קמא מגלה טענות שיש בהן כדי לבסס הגנה ממשית מפני התביעה ולכן שומה היה על בית המשפט ליתן לה רשות להתנגד לביצוע השיק. עוד טוענת המערערת כי שגה בית משפט קמא בהתעלמו מהוראות סעיף 14 לתקנון הגודרות את סמכותו של המשיב ולפיהן ניתן לדרוש פירעון בטוחה רק כאשר קבוצה חייבת כסף למאמנים, שחקנים ובעלי תפקידים בה. לטענתה, בניגוד לאמור בכתב ההוראות ניתן השיק כביטחון לצורך זה בלבד, ומשלא היו לקבוצה חובות לשחקנים, מאמנים או בעלי תפקידים בה בתום עונת

המשחקים 2003-2004 לא התקיים התנאי למימוש השיק ועל כן לא ניתן היה לפורעו. בהקשר זה מוסיפה המערערת וטוענת כי אין בכתב ההוראות – יהא תוכנו אשר יהא – כדי לשנות את התנאים המפורשים הקבועים בסעיף 14 לתקנון אשר רק בהתקיימם יכול המשיב לממש את הבטוחות שניתנו לו.

המערערת מוסיפה וטוענת כי שגה בית משפט קמא בכך שהתעלם מטענתה לפיה לא הפעיל המשיב שיקול דעת עצמאי כשהחליט להגיש את השיק לביצוע אלא פעל בהתאם להנחיות שקיבל מבעלי המניות האחרים במועדון מתוך רצון לסייע להם בדחיקת רגליה ממנו. לעניין זה טוענת המערערת כי לבעלי מניות אחרים במועדון היה אינטרס שהשיק יוצג לפירעון ואם יחולל באי פירעון ימונה כונס נכסים על מניות המערערת במועדון לצורך גביית סכום השיק ותתאפשר רכישתן במחיר נמוך משוויין האמיתי על ידי אותם בעלי מניות או על ידי צד ג'. המערערת מציינת בהקשר זה כי אין בנמצא נושים של המועדון הדורשים פירעון חובות, ולכן ייאלץ המשיב, לטענתה, להשיב את הכספים לקבוצה וזו תשתמש בהם לפירעון הלוואות בעלים. המסקנה בדבר כוונתו של המשיב לסייע לבעלי מניות אחרים מתחזקת, לשיטתה של המערערת, נוכח העובדה כי תקציב הקבוצה לשנים 2004-2005 (עונת המשחקים העוקבת לזו שעבורה ניתן השיק) אושר על ידי המשיב טרם שפעל למימוש השיק ומכך מסיקה המערערת שבעת אישור התקציב לא סבר המשיב שיש צורך במימוש השיק אשר ניתן עבור העונה הקודמת. חיזוק נוסף לכוונותיו הפסולות של המשיב מוצאת המערערת בכך שתחילה ביקש המשיב, לטענתה, לפרוע את השיק כתנאי לאישור תקציב עונת המשחקים 2004-2005 ומשנוכח לדעת כי לא הופקד השיק עבור עונה זו המציא, ככל הנראה, אמתלה למימוש השיק עבור עונת המשחקים 2003-2004. עוד טוענת המערערת כי המשיב לא הרים את הנטל המוטל עליו להוכיח שעונת המשחקים 2003-2004 הסתיימה בגירעון כלשהו, וככל שהיה גירעון כאמור, מן הראוי היה לפרוע בטוחות אחרות אותן נתנה הקבוצה טרם שיוגש השיק לביצוע. המערערת מוסיפה וטוענת כי שגה בית המשפט קמא משלא נתן כל משקל לעובדה שהסכום הנקוב בשיק עולה על שווי מניותיה בחברה ומשלא ייחס משקל של ממש לכך שבעבר לא נהג המשיב לממש את הבטוחות שהופקדו בידי והגירעון הוקטן בדרך של הפיכת הלוואות בעלים לשטרות הון. מטעמים אלה, מבקשת המערערת ליתן לה רשות להתנגד לביצוע השיק ולהורות על השבת התיק לבית משפט קמא ועל עיכוב הליכי ההוצאה לפועל.

4. המשיב מצידו סומך ידיו על פסק דינו של בית המשפט המחוזי וטוען כי כתב ההוראות הוא המסמך היחיד הקובע את תנאי פירעון השיק. לטענת המשיב, הקבוצה סיימה את עונת המשחקים 2003-2004 כשהיא בגירעון תפעולי וממילא לא הקטינה את התחייבויותיה כנדרש. משכך, נתקיימו לטענתו התנאים הקבועים בכתב ההוראות למימוש השיק. המשיב מוסיף וטוען כי בכתב ההוראות נאמר מפורשות ששיק הוא לפירעון בפועל ואינו לביטחון בלבד וכי בכל מקרה ואף אם מדובר בשיק לביטחון התקיים התנאי לפירעונו. עוד טוען המשיב כי יש לדחות את פרשנות המערערת לפיה סעיף 14(ב) לתקנון עוסק בסמכויות המשיב וקובע תנאים מהותיים למימוש הבטוחות. כל שסעיף 14(ב) קובע, כך מוסיף וטוען המשיב, הוא את אופן ניסוח הבטוחות. הוראת סעיף 14(ב) נועדה, לשיטתו של המשיב, לאפשר ליו"ר הרשות את הגמישות המתאימה לדרוש בטוחות לצורך הבטחת סעיף ספציפי בתקציב או להבטחת התקציב בכללותו, כמו במקרה דנן. המשיב מוסיף וטוען כי אישור תקציב הקבוצה לעונת המשחקים 2004-2005 טרם הגשת השיק לביצוע אינו יכול לסייע למערערת לבסס טענה כלשהי, שכן התקנון אינו משמיע כי אישור תקציב לעונה פלונית מאיין את הבטוחות שניתנו לשנה קודמת. עוד טוען המשיב כי יש לדחות את טענת המערערת בדבר הפעלת שיקולים זרים בהחלטה להגיש את השיק לביצוע באשר היא נטענה באופן סתמי ומבלי להניח את התשתית הנדרשת לשם העלאת טענה כבדת משקל ממין זה. לבסוף טוען המשיב כי אין בידי המערערת ולו טענה אחת שיש בכוחה לבסס הגנה ראויה, כי טענותיה מהוות "הגנת בדים" ועל כן בדין נדחתה התנגדותה לביצוע השיק.

דיון

5. הליך בסדר דין מקוצר וכמוהו בקשה לביצוע שטר נועדו לחסוך זמן שיפוטי ולמנוע דיוני סרק מקום שברור ונעלה מספק שאין לנתבע או לחייב כל סיכוי להדוף את טענותיו של התובע או המבקש באותם הליכים (ראו: [ע"א 9654/02 חב' האחים אלפי נ' בנק לאומי לישראל, פ"ד נט\(3\) 41, 47 \(2004\) \(להלן: עניין אלפי\)](#); [ע"א 6514/96 חניון המרכבה חולון בע"מ נ' עיריית חולון, פ"ד נג\(1\) 390, 400 \(1996\)](#); יואל זוסמן סדרי הדין האזרחי 675 (מהדורה שביעית, 1995) (להלן: זוסמן)). לפיכך, מקום שבו מתברר לבית המשפט מתוך תצהירו של מבקש הרשות להתגונן או המתנגד לביצוע שטר כי הגנתו אינה אלא "הגנת בדים" (sham defence) או כאשר הגנתו של המבקש מתבדית מניה וביה

בחקירה נגדית, לא תינתן רשות להתגונן (ראו: עניין אלפי, שם; עניין זהבי, שם; עניין און, שם; ע"א 3/65 אבנר נ' קרפין, פ"ד יט (4) 85, 87 (1965); ע"א 86/66 פריטל נ' החברה להנדסה חקלאית בישראל בע"מ, פ"ד כ (2) 520 (1966); זוטמן, 676-677). אך אם יש בידי מבקש הרשות להתגונן או המתנגד לביצוע שטר להראות כי בפיו הגנה אפשרית, ולו בדוחק, על בית המשפט להסתפק בכך בשלב ראשוני זה ולאפשר את ההתגוננות כנגד ההליך. לצורך כך אין בודקים כיצד יצליח להוכיח את הגנתו או מה טיב ראיותיו, כל עוד תצהירו מגלה את פרטי העובדות שעליהן הוא מבסס את הגנתו (עניין אלפי, שם; ראו גם: ע"א 3374/05 און נ' בנק איגוד לישראל בע"מ, פסקה 6 (פורסם בנבו), 1.5.2006); ע"א 594/85 זהבי נ' מגרית בע"מ, פ"ד מב (1) 721, 722 (1988)).

6. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים במקרה דנן נראה לי כי טענותיה של המערערת מגלות, אם כי בדוחק, הגנה אפשרית הראויה להישמע כנגד הבקשה לביצוע השיק. בכתב ההוראות הורתה המערערת למשיב "לפרוע את ההמחאה במועד הפירעון כאמור אלא אם תוכיח קבוצת הפועל תל-אביב לשביעות רצונך כי סיימה את עונת המשחקים 2003/2004 ללא כל גירעון תפעולי וכי הקטינה ב-10% את חובותיה". על הוראה זו הוסיפה, כאמור, המערערת וציינה כי "ההמחאה מיועדת לפירעון בפועל, ואינה לביטחון בלבד". הוראות אלה חורגות לכאורה מגדר הסמכויות שהוקנו למשיב על פי התקנון הקובע בסעיף 14:

- א. כל קבוצה חייבת להמציא לרשות בטוחות שיידרשו על ידי הרשות להבטחת ביצוע התקציב, וזאת במועד ובשיעור שייקבע ע"י הרשות.
- ב. הבטוחות חייבות להיות מנוסחות באופן שיו"ר הרשות או מי שימונה על ידו, יהיה רשאי, על פי שיקול דעתו, להמשיך ולשלם בכספי המימוש את שכר השחקנים ואת הוצאותיה האחרות של הקבוצה, וכן על מנת לאפשר לשלם את התחייבות הקבוצה לשחקנים, למאמנים ולבעלי תפקידים כתוצאה מהחלטה של מוסד שיפוטי מוסמך של ההתאחדות, במקרה שהקבוצה נאלצה להפסיק את פעילותה.
- ג. מבלי לפגוע בכלליות האמור לעיל, בטוחות יכולות להיות כדלקמן:
(...)
5. כל הבטוחות הנ"ל חייבות להיות מנוסחות באופן שיו"ר הרשות, או מי שימונה על ידו, יהיה רשאי לממשן ולשלם בכספי המימוש את שכר השחקנים, המאמנים ובעלי התפקידים ואת הוצאותיה האחרות של הקבוצה והן

חייבות לשאת אישור הסכמה של הנמחה לפעול על פי ההוראה הבלתי חוזרת.

הנה כי כן, סעיף 14 (א) לתקנון, על פי לשונו, מסמיך את המשיב לדרוש בטוחות להבטחת ביצוע תקציבן של קבוצות החברות בהתאחדות ואילו ההוראה בכתב ההוראות שצוטטה לעיל ולפיה "ההמחאה מיועדת לפירעון בפועל, ואינה לביטחון בלבד" אינה תואמת לכאורה את האמור בסעיף זה. בהינתן סתירה לכאורית זו ובהתחשב בכך שבשלב ההתנגדות לא ניתן לברר כל צורכו את היחס שבין כתב ההוראות ובין סעיף 14 לתקנון וכן לא ניתן לברר כיצד, אם בכלל, מתיישב האמור בכתב ההוראות עם הסמכויות שהוקנו למשיב על פי התקנון, נראה כי קיימת במקרה דנן עילת הגנה לכאורית הראויה להתברר כנגד ביצוע השיק. זאת ועוד, סעיף 14 לתקנון קובע כי הבטוחות אותן רשאי המשיב לדרוש מיועדות להבטיח את תשלום "שכר השחקנים, המאמנים ובעלי התפקידים ואת הוצאותיה האחרות של הקבוצה". טענת המערערת לפיה כוסה גירעון הקבוצה לעונת המשחקים 2003-2004, ככל שיש בה ממש, עשויה אף היא לגבש הגנה כנגד ביצוע השיק, שכן במקרה כזה אף אם נטלה הקבוצה הלוואה ממקור כלשהו לכיסוי הגירעון אין התחייבותה של הקבוצה להחזיר את הלוואה מהווה לכאורה "הוצאה אחרת" שאת פירעונה נועדה להבטיח בטוחה הניתנת לפי סעיף 14 לתקנון.

7. בנסיבות אלה, אני סבורה כי יש לקבל את הערעור, לבטל את החלטת כבוד הרשם מיום 3.1.2006 ולאפשר למערערת להתגונן כנגד הבקשה למימוש השיק. יחד עם זאת, נוכח הודאתו של עגיב בחקירתו הנגדית מיום 23.11.2005 כי הקבוצה סיימה את עונת המשחקים 2003-2004 "בגרעון תפעולי ממשי", נראה לי כי יש להתנות את מתן הרשות להתגונן בתנאי על פי [תקנה 210 לתקנות סדר הדין האזרחי](#), התשמ"ד-1984. לעניין זה אציע כי הערבות הבנקאית בסך 1,950,000 ש"ח שהפקידה המערערת בבית משפט קמא במסגרת ההליכים לעיכוב הביצוע תיוותר מופקדת עד תום הדיון בתובענה וזאת על מנת להבטיח למשיב פירעון של החוב הפסוק כדי סכום הערבות, אם בסופו של יום ולאחר שמיעת ראיות תתקבל התובענה.

נוכח התוצאה אליה הגענו מתייתר הצורך לדון בשתי הבקשות להוספת ראיות בערעור שהגישה המבקשת והן נמחקות.

המשיב יישא בשכר טרחת המערערת בשתי הערכאות בסך כולל של 25,000 ש"ח.

ש ו פ ט

השופט א' רובינשטיין:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט י' אלון:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינה של השופטת א' חיות.

ניתן היום, כ"ט אדר א', תשס"ח (06.03.2008).

אסתר חיות 54678313-1471/06

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט

הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן